

43. ZUHRUF SÛRESİ

Mekke döneminin ortalarında, Şûrâ sûresinden sonra indirilmiştir. Adını, otuz b eşinci ayetinde geçen ve Allah'ın, insana —lâyık olduğu takdirde— her türlü nîmeti vermeye kâdir olduğuna işâret eden “zuhruf: altın, mücevher” kelim esinden almıştır. 89 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imın adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

I. Ha, Mîm. Dinle, ey insanoğlu! Senin pek iyi tanıdığın ve sürekli kullandığın harflerden oluşan fakat hem lafzı, hem de manasıyla eşsiz bir mucize olan bu mesaja kulak ver:

2. Önce Kur'an'ın ilk muhatapları olan Araplara,

sonra da tüm insanlığa doğruyu, güzeli tanıtarak hakîkati gözler önüne seren **bu apaçık Kitaba yemin olsun ki,**

3. Biz onu, içindeki öğüt ve uyarıları düşünüp anlayasınız diye Arapça bir kitap yaptık.

Kur'an'ın ilk muhatabı olan Araplar, eğer başka bir dili konuşuyor olsalardı, o zaman ayetlerimizi o dilde gönderecektik. Çünkü;

4. Bu Kitap, katımızda bulunan Ana Kitaptan, yani bütün kutsal kitapların özü ve esası olan ana kaynaktır; çok yücedir, insanlığı kurtuluşa ulaştıracak hüküm ve hikmetlerle doludur.

İşte Allah, tüm insanlığı bu kutlu kitaba çağırıyor.

5. Ey inkârcılar! Siz ölçüyü aşan bir toplum oldunuz diye, öğüt ve uyarılarla dolu olan bu Zikri size göndermekten vaz mı geçelim? Bu akılsızlığınız yüzünden rahmet ve hidâyet kapılarını

yüzünüze kapatıp, yüzyıllardır içinde bocaladığınız cehâlet karanlıklarında sizi kendi hâlinize bırakacağımızı mı sanıyorsunuz?

6. Doğrusu, sizden öncekilere de nice Peygamberler göndermiştik.

7. Fakat onlara ne zaman bir Peygamber gelse, mutlaka onunla alay ediyorlardı.

8. Bu yüzden Biz, bu günkü inkârcılardan çok daha güçlü olan o imparatorlukları, medeniyetleri tamamen helâk ettik! Nitekim, öncekilerin ibret dolu kıssaları, daha önce inen sûrelerde ayrıntılı olarak geçmişti.

Aslında inkârcılar, kendilerine yaratılıştan bahşedilen fitrî özellikler sayesinde, Allah’a kulluk edilmesi gerektiğini pekâlâ bilirler:

9. Yemin olsun ki, onlara, “Gökleri ve yeri yaratan kimdir?” diye soracak olsa n, hiç tereddüt etmeden, “Onları yaratan, sonsuz kudret ve ilim sahibi olan Allah’tır!” derler.

10. Evet, elbette Allah'tır! Ayrıca, **sizin için yeryüzünü** huzur ve güven içinde yaşayabileceğiniz **bir beşik yapan ve** istediğiniz yere rahatça **ulaşabilmeniz için size orada** doğal geçitler, **yollar yaratan** ve türlü türlü ulaşım ve taşıma imkânları bahşeden de **O'dur!**

11. **Gökten belli bir ölçüyle yağmur yağdıran ve onunla ölü toprağa hayat veren de O'dur.** İşte, bitkilerin her bahar yeniden dirilmesi gibi, **sizler de bir gün böyle** diriltilip kabirlerinizden **çıkarılacaksınız.**

12. İnsanlarda, bitkilerde, hayvanlarda ve daha bilmediğiniz nice varlıklarda bulunan **bütün çiftleri** iki farklı cinsiyetli ve karşıt kutuplu, ama birbirleriyle uyumlu, birbirlerini tamamlayan bir bütün halinde **yaratan da O'dur.**

Gemileri ve hayvanları sizin emrinize veren ve onları, yeryüzünde rahatça yolculuk edebilmeniz **için binek araçları yapan da O'dur.**

13. Ki, üzerlerine binip dilediğiniz yere rahatça yolculuk edebilesiniz ve onlardan her faydalandığınızda, Rabb'inizin nîmetlerini hatırlayıp şöyle duâ edesiniz: “Bunları bizim hizmetimize veren Allah ne yücedir! Eksik ve noksandan uzak, tam ve mükemmeldir. Sübhandır! O'na sonsuz şükürler olsun! Bize lütfetmiş olmasaydı, biz onları asla boyun eğdiremezdik!”

14. “Ve hiç kuşkusuz biz, bu nîmetlerden hesaba çekilmek üzere bir gün Rabb'imize döneceğiz!”

15. Fakat inkârcılar, Allah'ın bazı seçkin kullarının O'nun bir parçası olduğunu ve meleklerin, O'nun “kızları” olduğunu iddia ediyorlar. Görüyorsun değil mi, ilâhî nur ile aydınlanmayan insan, nasıl da apaçık nankörlük eden zâlim bir yaratığa dönüşüyor!

16. Üstelik bu sözü, bir kız çocuğuna sahip olmayı utanç ve alçaklık sebebi sayan müşrikler

söylüyor. Bu ne küsta hlık! **Demek Allah, yarattığı varlıklar arasından kendisine kız çocuklar edindi de, gurur duyduğunuz erkek çocukları size ikram etti, öyle mi?**

17. Oysa onlardan biri, Rahmân'a lâayık gördüğü kız çocuğı ile müjdelense, utancından yüzü simsiyah kesilir, öfkeyle yutkunmaya başlar.

18. İçinden, “Allah bana, süsler içinde yetişip büyüyen ve kendisini savunmaktan bile âciz olan şu değersiz kız çocuğunu mu lâayık gördü?” diyerek, kendi kendine hayıflanıp durur.

19. Buna rağmen o müşrikler, Allah'ın kulları olan ve herhangi bir cinsiyet taşımayan meleklerin diğı olduğu iddia ederler. Peki onlar, meleklerin yaratılışına şahit mi oldular? Elbette hayır! Onların bu küstahça sözleri günah defterlerine mutlaka yazılacak ve bunun hesabını kesinlikle verecekler!

20. Ve “O çok merhametli dediğiniz Allah,

eğer yalnızca kendisine kulluk etmemizi **isteseydi**, **biz bunlara tapmazdık**. Madem Allah'tan başka varlıklara tapıyoruz, demek ki Allah buna izin vermiştir. Yani, bizim alın yazımız böyleymiş, ne yapalım!” **diyorlar**. Oysa Allah'ın bir şeye izin vermesi, ondan razı olduğu anlamına gelmez. Allah'ın rızasını kazanmak için O'nun izin verdiği şeylere değil, emrettiği şeylere bakmaları gerekirdi. **Fakat** müşrikler, **bu konuda** Allah'ın neler emrettiğine dâir **hiçbir** geçerli **bilgiye** sahip **değiller**; **onlar sadece yalan söylüyorlar!**

21. Yoksa Biz onlara bu Kur'an'dan önce, iddialarını destekleyen bir kitap gönderdik de, ona mı sarılıyorlar?

22. Hayır! Tek söyleyebildikleri şudur: “Biz atalarımızı belli bir inanç üzerinde bulduk ve onları hiçbir eleştiriye tâbi tutmadan, adım adım takip ediyoruz!”

23. Zaten senden önce de, ey Muhammed,

Biz ne zaman bir ÷lkeye uyarıcı bir Peygamber veya dâvetçi gönderdiysek, oranın lüks ve refah içinde yüzen ileri gelenleri, halkı sömürerek kurdukları kölelik sisteminin yıkılacağı ve böylece alışageldikleri lüks ve refah dolu yaşantının sona ereceğı endişesiyle elçiye, “Biz atalarımız ı belli bir inanç üzerinde bulduk v e yalnızca onların izinden gideriz!” demişlerdi.

24. Peygamberleri de onlara, “Size, atalarınızı üzerinde bulduğunuz yoldan daha doğru bir inanç sistemi getirmiş olsam da mı böyle yapmaya devam edeceksiniz?” dedi. Buna karşılık onlar, “ Ne olursa olsun, biz sizin getirdiğınız her şeyi peşinen inkâr ediyoruz!” demişlerdi.

25. Böylece, Biz de onları en ağır biçimde cezalandırdık. Âyetlerimi yalanlayanların sonu nice olmuş, bak da ibret al:

26. Hani İbrahim, babasına ve halkına seslenerek demişti ki: “Bakın; ben sizin

taptığınız bütün tanrılardan uzak olduğumu ilan ediyorum!”

27. “Ancak beni yoktan var eden Allah hariç; çünkü yalnızca O’dur, beni do ğru yola ileten!”

28. İşte bu sözleri Allah, İbrahim’den sonra gelenler arasında kıyâmete kadar yaşayacak ölümsüz bir dâvâ hâline getirdi ki, insanlar dâimâ onun vasiyetini hatırlayıp tevhid inancına yönelsinler.

29. Fakat tam tersi oldu! Şöyle ki; Ben bugün yeryüzünde yaşayan insanları ve onların atalarını yıllarca nîmetler içinde yaşattım ve sonunda onlara, mutlak hakîkati ortaya koyan ilâhî mesaj ve bu mesajı apaçık tebliğ eden bir Elçi geldi.

30. Fakat hakîkati tüm açıklığıyla ortaya koyan ayetlerimiz onlara ulaşınca, “Onları sarsıp derinden etkileyen b u Kur’an, sihirbazların uydurduğu bir büyüdür ve bu yüzden biz, onu

şiddetle **reddediyoruz!”** dediler.

31. Bir de, “Gerek Mekke’de, gerek Taif’de bu kadar zengin ve soylu adam dururken, Allah kendisine elçi olarak Muhammed gibi bir yetimi mi seçmiş? **B u Kur’an** gerçekten Allah’tan gelmiş olsaydı, onun **iki şehrin** ileri gelenlerinden **büyük** ve itibarlı **bir adama gönderilmesi gerekmez miydi?”**

32. Allah Kur’an’ı kime indireceğini onlara mı soracaktı? Ne o, **Rabb’inin rahmetini yoksa onlar mı paylaşıyorlar? Oysa onların bu dünyadaki geçimliklerini aralarında paylaştıran ve birbirlerini istihdam edip yeni iş alanları meydana getirebilmeleri için** akıl, yetenek, zenginlik ve benzeri yönlerden **bir kısmını diğerlerinden üstün konuma getiren Biziz!** Öyleyse, dilediğimize mânevî bağışlarda bulunan ve dilediğimize Peygamberlik veren de Biziz! Fakat onlar, dünya me nfaatini tercih ederek gönderdiğimiz mesajdan yüz çevirdiler. Oysa **Rabb’inin en büyük rahmeti**

olan bu Kur'an, **onların yığıp biriktirdikleri bütün servetlerinden daha hayırlıdır.** Sonsuz ilâhî nîmetler yanında bu dünyanın zevkleri o kadar değersizdir ki;

33. Eğer insanlar lüks ve refah içerisinde azgınlaşıp bir tek inkârcı toplum hâline gelecek olmasalardı, Rahmân'ı inkâr edenlerin evlerini gümüşten tavanlarla ve üzerinde yükselecekleri gümüş merdivenlerle donatır,

34. Odalarının kapılarını ve yaslanacakları tahtları hep gümüşten yapardık.

35. V e onları, istedikleri kadar altınlara, mücevherlere boğardık. Fakat bütün bunlar, dünya hayatının basit ve gelip geçici zevklerinden başka bir şey değildir. Rabb'inin katındaki âhîret nîmetleri ise, dürüst ve erdemli bir hayatı tercih ederek kötülüklerden sakınan kimseler için elbette çok daha değerlidir. O hâlde;

36. Her kim Rahmân'ın öğüt ve uyarılarla

dolu kitabı olan bu **Zikrine** karşı ilgisiz ve duyarsız kalırsa, onun başına, kendisini gölge gibi takip eden bir şeytan ordusu musallat ederiz.

37. Böylece bu şeytanlar, birtakım vesveselerle, telkinlerle onu hak yoldan alıkoyarlar; o ise, hâlâ doğru yolda olduğunu zanneder.

38. Ve sonunda, yargılanmak üzere huzurumuza geldiği zaman, şeytanlarına lânetler yağdırarak “**Ah, keşke seninle benim aramda doğu ile batı kadar mesafe olsaydı da seninle hiç karşılaşmasaydım! Meğer sen ne kötü bir arkadaşmışsın! diyecektir.**

39. O zaman Allah şöyle buyuracak: “Vaktiyle ayetlerimi göz ardı edip kendinize zulmetmiş olduğunuz için, bugün pişmanlığınız sizi kurtaramayacak; dünyada nasıl birlikte günah işlediyseniz, bugün de azâbı birlikte paylaşacaksınız!”

40. E y Peygamber! Bütün uyarılara rağmen haktan yüz çeviriyorlar diye kendini üzme! Rabb'inin mesajına kulak tıkayan **sağırlara sen m i h a k k ı duyuracaksın? Yâhut gözleri görmeyen, apaçık bir sapıklık içinde bocalayan kimseleri sen mi doğru yola ileteceksin?**

41. Sen yalnızca görevini yap, bıkip usanmadan tebliğine devam et ve sonucu Bize bırak. **Biz seni çetin bir mücâdelenin ardından vefât ettirip katımıza alsak da,**

42. **Yâhut onlara söz verdiğim i z** azap vaadini gerçekleştirerek, bu dünyada zafer ve başarıyı **sana** hemen **göstersek de** sonuç aynı olacak: Her hâlükârda sana mükâfâtını, zâlimlere de **cezalarını mutlaka vereceğiz! Çünkü Biz, onlar üzerinde tam bir otoriteye sahibiz!** Unutma, bu dinin sahibi Benim; senin görevin ise, sadece mesajı tebliğ etmekten ibarettir.

43. **Öyleyse,** ey Peygamber ve onun izinden

yürüyen Müslüman! **Sana vahiyle gönderilen** bu Kitabın hükümlerine **sımsıkı sarıl!** **Hiç kuşkun olmasın ki, sen dosdoğru bir yoldasın!**

44. Bu muhteşem Kitap, **senin ve halkın için** mutluluğa ulaştıran bir öğüt, **bir onur ve itibar kaynağı olacaktır ve** zamanı gelince, **hepiniz ona karşı tutumunu zdan dolayı hesaba çekileceksiniz!**

45. Senden önce ne kadar Peygamber göndermişsek; sor bakalım onlara, Rahmân'dan başka ilâhlara kulluk edilmesine izin vermiş miyiz? Örneğin, Mûsâ'nın tevhid mücâdelesini düşünün:

46. Doğrusu Biz Mûsâ'yı, hakîkati gözler önüne seren delillerimizle ve apaçık mûcizelerimizle **Firavun'a ve ileri gelen adamlarına göndermiştik.** Mûsâ onlara, **“Şüphesiz ben, Mısır'ın ve bütün âlemlerin gerçek Sahibi, Efendisi, Yöneticisi, yani Rabb'i**

olan Allah'ın size gönderdiği **Elçisiyim!" dedi.**

47. Fakat Mûsâ apaçık delillerimizle onların karşısına çıkınca, Firavun ve adamları, bu mûcizeler ile alay etmeye başladılar.

48. Oysa Biz onlara, zulüm ve haksızlıktan vazgeçip hak dine dönmeleri için, her biri öncekinden daha büyük ve etkileyici nice mûcizeler göstermiş ve her defasında onları büyük bir azâba uğratmıştık.

49. Onlar ise, her defasında Mûsâ'ya gelerek, "Ey kudretli büyücü!" diyorlardı, "Tövbe eden günahkârları bağışlayacağına dâir sana verdiği sözün hürmetine, bizim için Rabb'ine yalvar da bu belâyı kaldırsın başımızdan! Söz veriyoruz, bu ndan böyle kesinlikle doğru yolu izleyeceğiz!"

50. Fakat Biz o belâyı başlarından kaldırır kaldırmaz, sözlerinden dönüveriyorlardı.

51. O devirde kralın halka duyurusu tellallar

aracılığıyla yapıldı. Bunun için **Firavun**, gönderdiği tellallar aracılığıyla **halkına şöyle seslendi: “Ey halkım! Mısır’ın hükümranlığı benim hakkım değil mi? Bana babamdan miras kalan otoritem altındaki bu topraklar ve ayaklarımın altından akan şu nehirler benim malım değil mi? Fakat birileri, sizi bana karşı kışkırtıp yönetimi ele geçirmek istiyor, bunu hâlâ göremiyor musunuz?”**

52. “Ben, doğru dürüst konuşmasını bile beceremeyen şu zavallı adamdan daha üstün ve devlet yönetimine daha lâayık değil miyim?”

53. “Madem ki Mûsâ Peygamber olduğunu iddia ediyor, peki neden ona gökten altın bilezikler indirilmemiş; yâhut niçin onunla birlikte, kendisine eşlik eden melekler gönderilmemiş?”

54. İşte Firavun, halkını aptal yerine koyarak onları böyle küçümsedi, onlar da koyun sürüsü

gibi ona itaat ettiler. **Çünkü onlar**, zaten yoldan çıkmış bir topluluktu.

55. Böylece onlar iyice azgınlaşarak gazâbımızı hak edince, **hepsini suda boğarak cezalandırdık!**

56. Ve onları, sonraki nesillerden inkâr edecek olanlar **için bir öncü**; inanlar için de ibret alınması gereken **bir örnek kıldık.**

Öte yandan bir örnek daha: İsa

57. Ey Muhammed! Meryem oğlu İsa'nın durumu **örnek olarak ortaya atılınca, senin halkın bundan dolayı yaygarayı kopardılar.**

Müşriklerden biri Peygambere: “Sen bizim taptığımız ilahların bizimle birlikte cehenneme gireceğini (21. Enbiya: 98) söylüyorsun. Oysa Hristiyanlar da İsa'ya ibadet ediyorlar, bu durumda İsa'nın da cehennemlik olması gerekmez mi?” deyince orada bulunan müşrikler sevinçle bağrışmaya başladılar.

58. Ve “Ey Muhammed!” dediler, “Bizim tanrılarımız mı daha üstün, yoksa İsa mı? Madem İsa’ya tapılıyor, bizim ilâhlarımıza niye tapılmasın? İsa kendisine tapanlar yüzünden cehennemlik olmuyorsa, bizim ilâhlarımız niçin cehennemlik olsun?”

Aklını biraz kullanan herkes, ilâhlık iddiasında bulunmadıkları hâlde, kendilerine tapınılan meleklerin, Peygamberlerin ve salih kimselerin bundan sorumlu tutulmayacağını bilir. Aslında müşrikler de bunun farkındalar. Fakat **onlar**, gerçeğe ulaşmak amacıyla değil, hangi yoldan olursa olsun, **sırf tartışmada üstün gelmek için sana bu örneği getirdiler. Çünkü onlar**, hakikati görmek istemeyen inatçı, kavgacı ve **tartışmacı bir toplumdur.**

59. İsa’ya gelince; o ne Allah’tır, ne de Allah’ın oğlu! Aksini iddia eden Hıristiyan din adamları kesinlikle yalan söylüyor! Çünkü O, kendisine nîmetler bahsettiğimiz ve İsrail Oğulları’na örnek ve öncü bir Peygamber yaptığıımız fâni

bir kuldan başka bir şey değildir.

60. Müşriklerin tapınılmaya lâayık varlıklar olarak gördükleri melekler de sizin gibi yaratılmış kullardır. Nitekim **eğer dileseydik, yeryüzünde sizin yerinize geçen melekler var ederdik.** Eğer dileseydik, iradenizi elinizden alır ve sizi, emrimize kayıtsız şartsız itaat eden meleklerle dönüştürebilirdik. Fakat sizi, halifelik görevini yerine getirmeniz için yeryüzünde egemen kıldık ve hak ile batıl arasında özgür iradeyle tercih yapmanız için imtihana tâbi tuttuk.

61. Müşrikler İsa'yı, putlara tapmayı meşru gösterecek bir örnek olarak ileri sürüyorlar. Oysa o, babasız olarak dünyaya geliş, gösterdiği mûcizeler ve söylediği hikmet dolu sözlerle, ancak **kıyâmetin bir alâmetidir. Öyleyse, sakın kıyametin gerçekleşeceği konusunda kuşkuya kapılmayın ve yalnızca Bana itaat edin! İşte sizi dünya ve âhirette mutluluğa ulaştıracak dosdoğru yol budur!**

62. Sakın ola ki, şeytan sizi bu yoldan çevirmesin! Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır!

Peki, nasıl oldu da Hıristiyanlar Hz. İsa'yı ilâhlaştırdılar?

63. İsa, hakîkati gözler önüne seren apaçık mûcizelerle İsrail Oğulları'na gelince, "Bakın;" demişti, "ben size, Rabb'inizden hikmet dolu sözler getirdim ve üzerinde ayrılığa düştüğünüz konuların önemli bir kısmını açıklığa kavuşturmak için size Allah tarafında gönderildim! O hâlde, Allah'a yürekten bir saygıyla bağlanın ve O'nun elçisi olmam hasebiyle bana itaat edin!"

64. "Gerçek şu ki, Allah hem benim Rabb'im, hem de sizin Rabb'inizdir; öyleyse yalnızca O'na kulluk ve ibâdet edin! İşte dosdoğru yol budur!"

65. Fakat İsa'dan sonra gelen gruplar, onun hakkında aralarında ayrılığa düştüler. Kimi

onun Allah'ın oğlu, kimi de bi zzat Allah olduğunu söyleyerek onun mesajını tanınmaz hâle getirdiler. **Şu hâlde, can yakıcı Gün**, yani Kıyamet günü başlarına gelecek felâketlerden dolayı, **vay o zâlimlerin hâline!**

O hâlde, günümüz zâlimleri tövbe edip Rablerine dönmek için hâlâ ne bekliyorlar?

66. Onlar, hiç farkında olmadıkları bir anda, ölüm meleğinin karşısına dikilmesini veya kıyâmetin ansızın kopmasını mı bekliyorlar?

67. O Gün, vaktiyle zulüm ve haksızlıktan sakınmış olanlar hariç, b ü t ü n dostlar birbirlerine düşman olacaktır!

68. Allah o sakınanlara, “**E y** iman eden kullarım!” diye seslenecek, “**Bugün** ne korkuya kapılacak, ne de üzüleceksiniz!”

69. “Ey Benim ayetlerime iman eden ve buyruklarıma yürekten **boyun eğen** kullarım!”

70. “Hem siz, hem de sizin gibi iman etmiş olan eşleriniz sevinç ve huzur içinde girin cennete!”

71. Onlar cennet bahçelerinde eğlenirlerken, etraflarında altın tepsiler ve kadehler dolaştırılacak. Orada canlarının çektiği, gözlerinin görmek istediği her şey mevcut olacak ve Rableri onlara şöyle seslenecek: “Ey iman eden kullarım! Hepiniz, sonsuza dek burada yaşayacaksınız!”

72. “Vaktiyle yapmış olduğun u z güzel davranışlar sayesinde hak ettiğiniz cennet, işte budur!”

73. “Burada sizi, afiyetle yiyeceğiniz çeşit çeşit meyveler bekliyor!”

74. Suçlulara gelince, onlar da sonsuza dek cehennemde azap çekecekler!

75. Azapları asla hafifletilmeyecek ve orada, ümitsiz bir hâlde öylece kalacaklar!

76. Biz onlara hak ettikleri cezayı vermekle **zulmetmiş değiliz fakat asıl onlardır**, kendi kendilerine **zulmedenler**.

77. Azâbın dehşetini görünce, başlarındaki zebanilere, **“Ey kudretli melek!” diye feryat edecekler**, “Ne olur **Rabb’ine** yalvar da, **canımızı alsın bizim!**” Buna karşılık melek, **“Hayır!” diyecek**, **“Çünkü siz, cezanızı çekmek için ebediyen cehennemde kalacaksınız!”**

78. Ey inkârcılar! **İşte size gerçeği bildirdik; ne var ki, çoğunuz gerçeklerden hoşlanmıyorsunuz!**

79. Ey Peygamber! **Yoksa onlar**, hakka engel olma konusunda bir plan kurup, **bir iş mi kararlaştırdılar?** Şunu iyi bilsinler ki, **Biz de** plan kurarız ve zâlimleri cezalandırıp hakkı egemen kılmakta **kararlıyız!**

80. **Yoksa onlar**, içlerinde gizledikleri **sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar?** **Elbette işitiyoruz ve yanı**

başlarındaki görevli elçilerimiz olan melekler, yaptıkları her şeyi, söyledikleri her sözü bir bir **kayda geçmektedir!**

81. Ey Peygamber! “Melekler Allah’ın kızlarıdır!”, “Uzeyr de İsa Mesih de Allah’ın oğludur!” diyenlere seslenerek **de ki:** “Bakın; ben sırf bir inat yüzünden sizi reddediyor değilim. **Eğer Rahmân gerçekten bir çocuğa sahip olsaydı, ona ilk kulluk eden kişi ben olurum!”**

82. Fakat hayır; **göklerin ve yerin Rabb’i,** kudret ve egemenlik tahtı, **Arş’ın** yegâne **Sahibi olan Allah,** onların yakıştırdıkları bu çirkin niteliklerden uzaktır, **yücedir!**

83. O hâlde, ey Müslüman! **Bırak onları, kendilerine vaad edilen o büyük Güne,** hesap gününe **kavuşuncaya kadar,** gömüldükleri inkâr ve cehâlet karanlıklarında **bocalasınlar,** dünyanın basit zevk ve eğlenceleriyle **oynasın dursunlar.** Sen Rabb’ine güven! Unutma ki;

84. O göklerde de ilâhtır, ye ryüzünde de ilâhtır ve yalnızca O'dur, sonsuz hi kmet ve ilim sahibi!

85. Göklerin, yerin ve ikisi ar asındaki her şeyin mülkü ve egemenliği kendisine ait olan Allah ne yücedir! Kıyametin bilgisi de yalnızca O'nun katındadır. Ey insanlar! Hepiniz hesap vermek üzere, mutlaka O'na döndürüleceksiniz!

86. İnkârcıların, O'nun yanı sıra yalvarıp durdukları o sahte ilâhlar, onların cezadan kurtulması için asla arabuluculuk yapamayacak, hiç kimseye şefaath edemeyeceklerdir! Ancak, bilinçli bir şekilde gerçeğe, doğruya şâhitlik edenler Allah'ın izniyle ve ancak O'nun izin verdiği kişilere şefaath edebilecektir.

Aslında, Allah'ın sonsuz kudret sahibi olduğunu inkârcılar da pekâlâ bilirler:

87. Şâyet onlara, “Sizi yoktan var eden kimdir?” diye soracak olsan, hiç tereddüt

etmeden **“Allah’tır!”** derler. **O** hâlde, neden O’na kulluktan **yüz çeviriyorlar?**

88. İnkârcıların bu inatçı tutumları karşısında üzüntüye kapılan Muhammed’in, **“Ey Rabb’im; ben ne kadar tebliğ ettiysem de, bunlar iman etmek istemeyen bir toplumdur!** Onları Sana havale ediyorum Allah’ım!” şeklindeki **yakarışına yemin olsun ki,** Allah müminlerin çektikleri sıkıntıları görmektedir ve zamanı gelince, aranızda hükmünü elbette verecektir!

89. Bunun için, e y Peygamber! Sen **onlara aldırma,** bu çağrıya kulak verecek tertemiz gönüllere ulaşincaya dek, bıkip usanmadan tebliğine devam et. Sana sataşmaya kalkışırlarsa, onlara **“Selâm sizlere! Bizim câhillerle işimiz yoktur!” de.** Merak etme; Allah’ın ayetlerini inkâr etmenin cezası neymiş, **yakında görecekler!**